

KOPJE KOFFIE GLAZENWASSER

Blijspel in twee bedrijven

door

PIET KUYPER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KOPJE KOFFIE GLAZENWASSER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PIET KUYPER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2019 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bgcht ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Mathilde de Vries-van Galen - Hardwerkende dame.

Robert de Vries - Haar luie man die schrijver is.

Freek Lachman - De vrolijke glazenwasser.

Hanna van Zaligen - De eenzame buurvrouw.

Ineke van Galen - De gescheiden moeder van Mathilde.

Sjoerd de Vries - De gescheiden vader van Robert.

Mannelijke robot 1+2 - Gespeeld door een persoon.

DECOR: *(vanuit de zaal gezien)*

Modern appartement op de tiende verdieping.

Linksvoor: deur naar de hal, waar zich de voordeur en het toilet bevinden.

Linksachter: doorgang naar de keuken.

Rechtsachter: deur naar de slaapkamer van Robert.

Rechtsvoor: deur naar de slaapkamer van Mathilde.

Midden achter: groot raam waardoor we de skyline zien van een stad.

Links staat een eettafel met stoelen en een buffetkast.

Rechts staat een loungebank met bijzettafel en een prullenbak.

Bij de haldeur zit een intercom op de muur.

Verdere aankleding naar eigen inzicht.

Uitleg lift van glazenwasser

Op het moment dat de glazenwasser voor het publiek tevoorschijn komt van rechts achter het raam bewegend naar links, staat hij in zijn bak op wieltjes of op een stevige plaat met railing op wieltjes. Het heen en weer bewegen van de lift kan de glazenwasser zelf doen als er een pijp of touw met beugels onder het raam bevestigd is waar hij zich aan kan voorttrekken.

En om te zorgen dat de lift niet naar achteren gaat zouden twee wieltjes in een u-profiel kunnen lopen. Maar een of twee personen zouden dit heen en weer gaan, ook ongezien in goede banen kunnen

leiden, zeker handig als de glazenwasser met de hoogte van de bak of railing lager is. Net onder de heupen van de glazenwasser. Als de onderkant van het raam pas op heuphoogte begint van de glazenwasser als hij in de lift staat is het goed. *(net even getest en met mijn lengte van 1,83, de vloer van de bak op 20cm zou het raam op 1,20 -1.30 kunnen beginnen)* Zo ziet het publiek niets van de lift.

Scene 6 is wel even lastig als de glazenwasser met de lift tevoorschijn komt en het pakket bij zich heeft. Dat zal alleen gaan als hij van zijwaarts tevoorschijn komt. Omhoog komen vanachter het raam is dan niet te realiseren, zeker als er later echt iemand in dat pakket zit.

Je zou er ook voor kunnen kiezen dat de glazenwasser met lift altijd eerst naar rechts moet eer hij omlaag kan. Maar dan zou de tekst links en rechts wat aangepast moeten worden.

SCÈNE 1

LANGS ELKAAR HEEN

MATHILDE: *(komt gehaast op uit de voorste slaapkamer. Zij is zakelijk gekleed. Belt met mobiel en probeert tegelijkertijd haar schoenen aan te doen)* Goedemorgen, met Mathilde. Kun je die vergadering van negen uur verzetten naar half tien? (...) Zeg maar dat ik in de file sta dit keer (...) Ik weet het. Ik werk hard aan een oplossing. *(af naar de keuken. Robert komt geeuwend op uit de achterste slaapkamer. Hij is gekleed in kamerjas, sloft naar de hal en gaat daar af. Mathilde op uit de keuken met een glas water en nog steeds aan het bellen)* Ik heb hooguit drie uur geslapen vannacht (...) Nee, mijn man was vannacht weer eens 'n bos aan het omzagen. (...) *(gaat richting voorste slaapkamer)* Van de drank natuurlijk. Hij had weer eens niets beters te doen dan mijn geld te verkwisten in de kroeg (...) Hij slaapt al in een andere kamer. Kun je nagaan hoe luid hij snurkt. Gek word ik ervan. *(af naar de voorste slaapkamer. Robert komt op via de hal met de krant en sloft de keuken binnen. Mathilde komt gehaast op uit de voorste slaapkamer terwijl ze haar horloge omdoet en nog steeds bellende)* Heb je nog stroopwafels gekocht voor bij de vergadering? (...) Ik had jou dat toch gevraagd te doen? (...) Opgegeten? Allemaal?! Hoe kun je dat (...) Rustig, rustig. Daar hoef je niet om te gaan huilen (...) Ik begrijp het, ik begrijp het. Stress, stress, stress. Je neemt er één en voor je het weet is het hele pak leeg. Weet je wat, er staat hier nog een schaal met donuts in de keuken. Neem ik die wel mee. Probleem opgelost. Half tien ben ik er. *(hangt op en gaat af naar de hal. Robert op uit de keuken met koffie en de schaal met donuts, met één donut in zijn mond. Hij zet de koffie en de schaal bij de bank neer op de bijzettafel. De donut uit zijn mond legt hij er half opgegeten naast. Hij veegt zijn handen schoon aan zijn kamerjas en gaat af naar de achterste slaapkamer. Mathilde op uit de hal met haar jas, zoekend naar de huissleutel. Geïrriteerd belt ze met haar mobiel)* Goedemorgen, met Mathilde van Galen. Ik zou nog terugbellen over die huishoudelijke medewerkster die ik gisteren naar huis gestuurd heb (...) Ja, Janneke (...) Hoezo hard? Ik zeg gewoon waar het op staat. Dat zij daar overstuur van raakt kan ik niet helpen (...) Al had Janneke tien jaar voor de koning gewerkt! Ze deed er twee keer zo lang over dan ik gezegd had (...) Luister, ik wil gewoon iemand die goed en snel is en exact doet wat

ik opdraag. Dit is de vierde al die ik weg moet sturen (...) Nee, je hoeft voor mij verder geen moeite te doen (...) Hoezo? Ik heb al een ander bureau ingeschakeld waar ik meer vertrouwen in heb. Fijne dag verder. *(belt weer en spreekt met vriendelijke stem)* Goedemorgen, met Mathilde van Galen (...) Ja, dat klopt. Ik was gisteren bij jullie in de winkel. Maar is het nog gelukt er één te regelen voor mij op korte termijn? (...) Dat is fantastisch! (...) En deze voldoet aan al mijn gestelde eisen? (...) Prachtig! (...) Vanmorgen al? (...) Nee, nee, geen probleem. Hoe eerder hoe beter. Ik zal zorgen dat er iemand thuis is. Nog één vraag. Belt hij aan of wordt hij gebracht en moet ik hem aanzetten? (...) In een pakket bezorgd (...) Aha, dan weet ik dat. Ik kijk er naar uit (...) Ook een fijne dag gewenst. *(ziet de donuts staan, pakt de schaal op, gooit de half opgegeten donut in de prullenbak naast de bank en gaat met de schaal de voorste slaapkamer binnen)*

ROBERT: *(op uit achterste slaapkamer met laptop en neemt plaats op de bank. Hij pakt zijn koffie en wil zijn donut pakken, maar grijpt ernaast. Ziet dat de schaal weg is en begint te roepen)* Janneke! *(kijkt om zich heen en roept nogmaals)* Janneke! *(zucht en gaat af naar de keuken)*

MATHILDE: *(op uit de slaapkamer met schaal met donuts. Ze zoekt nog steeds de huissleutel. Ze belt met mobiel. Bij de tafel krijgt ze haar moeder aan de lijn en zet ze de schaal met donuts neer)* Ja moeder, met mij. Het is geregeld, hij komt vanmorgen al! (...) Ik ook. Ik kan niet wachten (...) Ja, ja, een man. Daar ben ik heel duidelijk in geweest. En wel één die precies doet wat ik vraag (...) Ja, dat ook. *(kijkt even of Robert er niet is)* Eén die totaal niet doet wat Robert vraagt (...) Maar kan jij hier zo naartoe komen om hem binnen te laten? Ik moet echt dringend naar mijn werk toe. Als ik mijn huissleutel tenminste vind (...) Ik ga me echt niet druk maken over hoe Robert hierop reageert. Als meneer de romanschrijver niet zo lui was aangelegd zouden we niemand in het huishouden nodig hebben (...) Ik hoop het (...) Nee, hij wordt netjes ingepakt bezorgd. Het zou zonde zijn als hij beschadigt tijdens het transport. Maar moeder, onder geen beding dat pakket eerder openmaken dan dat ik er ben. En zorg dat Robert er niet aan komt (...) Bel me als het arriveert! (...) Tot straks. *(af naar de hal. Robert op uit de keuken met droge boterham. Hij ziet bij het passeren van de tafel de schaal met donuts staan. Hij neemt de schaal mee naar de bank, gooit de boterham in de prullenbak en neemt een donut. Mathilde komt opgelucht uit de hal met haar jas en huissleutel in de hand. Ziet Robert een donut eten, loopt er verbolgen heen en*

pakt de schaal)

ROBERT: Wacht even. *(wil er nog een pakken)*

MATHILDE: *(slaat zijn hand weg)* Je neemt maar een boterham.

ROBERT: *(roept)* Janneke!

MATHILDE: Janneke werkt hier niet meer.

ROBERT: Hè? Ze was net gisteren begonnen.

MATHILDE: Er zat totaal geen snelheid in dat mens.

ROBERT: Ze maakte anders een prima ontbijt klaar.

MATHILDE: En daar deed ze ruim een half uur over. Tien minuten langer dan ik gezegd had.

ROBERT: *(zucht)* Wie komt er nu en hoe laat?

MATHILDE: Niemand.

ROBERT: Niemand? En wie maakt mijn ontbijt dan klaar en wie verschoont mijn lakens?

MATHILDE: Ik heb besloten dat je dat in het vervolg zelf maar gaat doen.

ROBERT: Ik? Hoe? En wanneer dan?

MATHILDE: Wat dacht je van nu direct met die twee luie handen van je?

ROBERT: Mijn handen zijn allesbehalve lui. Ik schrijf er de hele dag mee aan mijn boek.

MATHILDE: Je schrijft nu al een jaar lang aan dat nieuwe boek van je. En het is nog steeds niet af.

ROBERT: Een boek schrijven duurt nu eenmaal lang. Dat schud je niet zomaar uit je mouw. Je moet ideeën verzamelen, ideeën uitwerken, research doen, eerste versie schrijven, laten lezen, tweede versie schrijven, nog eens laten lezen, herschrijven, opnieuw laten lezen en hopelijk is het dan klaar om uitgegeven te worden.

MATHILDE: En in welk schrijfstadium zit je nu?

ROBERT: Oh, bij de eerste versie.

MATHILDE: Klaar?

ROBERT: Het eh... het gaat lekker. Goed, zeg maar.

MATHILDE: Klaar met die eerste versie vroeg ik!

ROBERT: Op de helft... bijna.

MATHILDE: Dat bedoel ik. En in de tussentijd leef je van mijn geld.

ROBERT: Het is ook mijn geld.

MATHILDE: Dat geld van jouw vorige boek is al maanden op.

ROBERT: Oh.

MATHILDE: Dus je zit nu, van mijn geld, iedere avond in de kroeg bier te drinken met die zogenaamde schrijfmaatjes van je.

ROBERT: Literair overleg heet dat. Schrijvers onder elkaar. Hoort

allemaal bij het vak.

MATHILDE: Dan hoort daar vanaf nu ook bij dat je je eigen ontbijt klaarmaakt en je bed verschoont.

ROBERT: Wat voor onmenselijke bui heb jij zeg? Slecht geslapen zeker.

MATHILDE: Door jouw gesnurk.

ROBERT: Dan doe je toch oordoppen in?!

MATHILDE: Die heb ik al in.

ROBERT: Oh.

MATHILDE: Je krijgt van mij nog een maand om dat boek af te schrijven. Zo niet, dan ga je werk zoeken dat wel betaald wordt.

ROBERT: Een maand! Dat lukt me nooit. Geef me een jaar en ik beloof dat het boek af is.

MATHILDE: Dat heb ik je bij je vorige boek ook horen zeggen en toen duurde het nog vier jaar.

ROBERT: Dat boek bleek een veel ingewikkelder boek om te schrijven dan ik verwacht had. Dat was een Triller. Alsjeblieft, geef me nog een jaar de tijd. Nu schrijf ik een roman. Dat ligt me veel beter.

MATHILDE: Jij en romantisch? Laat me niet lachen.

ROBERT: Ik mag dan niet de grootste romanticus zijn in jouw ogen, ik kan er wel heel goed over schrijven.

MATHILDE: Leg mij dat verschil dan maar eens uit.

ROBERT: Romantisch schrijven is fantaseren. Het opschrijven van een droom zeg maar. Romeo en Julia. De liefde overwint alles. Mits het van twee kanten komt natuurlijk. En dat... mis ik hier nog wel eens.

MATHILDE: Mis ik hier nog wel eens?

ROBERT: Jij gaat zo in je werk op dat er...

MATHILDE: Dat er wat...?

ROBERT: Dat er voor mij niet veel tijd over blijft.

MATHILDE: (*houdt zich in*) Dus ik geef jou te weinig aandacht.

ROBERT: Daar... komt het wel op neer?

MATHILDE: En hoe zou dat komen meneer de romanschrijver. Onze ervaringsdeskundige op dit gebied.

ROBERT: Je werkt te veel.

MATHILDE: Omdat er hier op de bank altijd een luie vent ligt die geen geld verdient. Daarom werk ik zoveel. (*streng*) Je hebt één maand de tijd en daarna dan stort ik geen geld meer op onze gezamenlijke rekening. Begrepen!

ROBERT: Als je maar niet denkt dat ik voor jou ook ontbijt ga maken, of wat ook maar. (*af naar de keuken*)

MATHILDE: Maak je over mij geen zorgen. (*glimlach*) Dat is allemaal al geregeld. (*pakt haar tas*)

ROBERT: (*roept vanuit de keuken*) Waar ligt de kaasschaaf?

MATHILDE: In de linker keukenla. (*schudt met hoofd en gaat af naar de hal*)

ROBERT: (*komt uit de keuken met kaas en kaasschaaf. Pakt boterham uit prullenbak en probeert de kaas te schaven, wat hem niet goed afgaat. Hij schiet uit en schaaft zijn vinger*) Auw, auw! (*rent de keuken in en komt met handdoek om zijn hand terug. Hij zoekt naar een pleister in lades van buffetkast waarbij hij zijn hand klemt*) Auw, auw! Waar in vredesnaam liggen hier de pleisters?! (*belt dan*) Goedemorgen Hanna, met mij. Heb jij toevallig pleisters in huis? (...) Gelukkig. Kun je ze snel brengen? (...) Mooi, ik doe de voordeur voor je open. (*gaat af naar de hal en komt even later met Hanna binnen*)

SCÈNE 2

DE BUURVROUW

HANNA: Laat me eens kijken? (*ze draagt een kamerjas en heeft pleisters bij zich. Ze doet de doek eraf en dept de vinger droog*) Hoe is dit gebeurd, Robert? Een heel stuk vel is eraf.

ROBERT: Auw, auw! Pas op! De kaasschaaf schoot uit.

HANNA: Maar liefje, wat moet jij met een kaasschaaf? (*plakt pleister*)

ROBERT: Ik probeerde mijn eigen ontbijt klaar te maken.

HANNA: Daar hebben jullie toch een huishoudster voor?

ROBERT: Die is ontslagen.

HANNA: Aha, vandaar. (*pleister zit*) Alsjeblieft.

ROBERT: Dank je.

HANNA: Kusje erop?

ROBERT: Van jou altijd.

HANNA: Maar waarom is de huishoudster ontslagen? Jullie hadden toch net een nieuwe?

ROBERT: Volgens Mathilde was deze huishoudster te traag. De vorige was te gehaast. Die daarvoor had slechte parfum op en die daarvoor wilde niet op zondag werken.

HANNA: Wil Mathilde jou nog wel in huis hebben?

ROBERT: Voorlopig nog wel.

HANNA: Jammer. Ik zou je best wel vaker willen zien. (*pakt zijn hand waar pleister op zit*)

ROBERT: Auw! Kijk je uit?

HANNA: Sorry, ik mis je gewoon. Ik zou zo graag eens naast je wakker willen worden.

ROBERT: Ik zou ook niet anders willen. Maar je weet dat ik eerst mijn boek af moet schrijven eer dat mogelijk is.

HANNA: Ja ja, ik weet het, eerst dat boek af. Alleen, een half jaar terug zei je precies hetzelfde. En een half jaar daarvoor ook. Hoe ver ben je eigenlijk met dat boek?

ROBERT: Het eh... het schrijven gaat lekker. Goed, zeg maar.

HANNA: Maar hoe ver ben je?

ROBERT: De, eh, eerste versie.

HANNA: Betekent dat dat je bijna klaar bent?

ROBERT: Dat eh... Het einde is in zicht, zeg maar.

HANNA: *(blij)* Het einde in zicht! Dus dan kan ik heel snel naast jou wakker worden.

ROBERT: Dat hangt er een beetje vanaf wat je onder snel verstaat.

HANNA: Net zo snel als ik mijn kleren uit kan trekken?

ROBERT: Dat is niet eerlijk. Je hebt bijna geen kleren aan.

HANNA: Net zo snel dan als jij de slagroomsput uit de keuken kunt halen?

ROBERT: *(kijkt haar met grote ogen aan)* Slagroomsput?

HANNA: *(erotisch)* De slagroomsput.

ROBERT: Die kan ik heel snel halen. *(rent vrolijk de keuken in. Hanna gaat de achterste slaapkamer binnen)*

ROBERT: *(komt al schuddend met een slagroomsput terug. Kijkt om zich heen om te zien waar Hanna is. Hij vermoedt dat ze in zijn slaapkamer is. Hij klopt op de slaapkamerdeur)* Goedemorgen mevrouw, uw slagroom is klaar!

HANNA: *(opent deur een stukje en zwaait met BH)* Goedemorgen, meneer de huishouder. Een klein moment, ik ben bijna klaar. *(doet deur weer dicht)*

ROBERT: Dit gaat een slagroomfeestje worden. *(Hanna gilt)* Is er iets, Hanna?

HANNA: *(gilt nogmaals)* Een man, een man!

ROBERT: Wat? Een man?! *(wil deur open doen. Hanna komt in badjas binnengerend. Robert krijgt de deur tegen zich aan)* Auw, auw!

HANNA: Een man, ik zag een man. Hij keek me zo recht in mijn ogen.

ROBERT: *(met pijnlijk gezicht)* Je beeldde mij in zeker.

HANNA: Die man leek totaal niet op jou! Het is vast 'n inbreker! *(schuilt bij Robert)*

ROBERT: Een inbreker? Om negen uur 's morgens?

HANNA: Hij had iets gevaarlijks in zijn handen waar hij mee zwaaide.

Een mes of zo.

ROBERT: Ik geloof er niets van.

HANNA: Kijk dan zelf!

ROBERT: *(enige angst)* Dat, dat ga ik zeker doen. *(hij doet slaapkamerdeur open en gaat voorzichtig naar binnen, gevolgd door Hanna)*

SCÈNE 3

DE GLAZENWASSER

(Freek zien we tegelijkertijd van rechts achter het raam in zijn lift tevoorschijn komen. Hij spuit het raam nat en bukt dan)

ROBERT: *(op uit de slaapkamer)* Ik zei het toch, je beeldde mij in.

HANNA: *(ook op)* Dan was je wel vermomd als heel iemand anders.

ROBERT: *(heeft slagroomsput gepakt, gaat met zijn rug naar het raam staan en trekt Hanna naar zich toe)* Maar wel één die een volle spuitbus met slagroom bij zich heeft.

HANNA: Slagroom! *(staat met rug naar de zaal en opent badkamerjas)* Spuit maar leeg.

ROBERT: *(spuit met slagroom en bukt)* Hm... lekker. *(Freek komt omhoog en gaat raam schoonmaken)*

HANNA: *(giechelt)* Oh, Robert... *(Freek stopt en kijkt geïnteresseerd toe. Hanna ziet hem dan. Freek duim omhoog. Hanna gilt en slaat kamerjas dicht, waardoor Robert vol in de slagroom terecht komt. Ze vlucht de achterste slaapkamer in)*

ROBERT: *(gezicht onder de slagroom)* Hanna, Hanna! Wat is er?

HANNA: *(vanuit slaapkamer)* Diezelfde man weer, voor het raam. *(Robert veegt zijn ogen schoon en ziet dan Freek. Freek duim omhoog en beeldt uit dat het vast lekker was)*

ROBERT: *(opent het raam)* Wat sta jij daar te gluren?

FREEK: Goedemorgen, smaakt het?

ROBERT: Dat gaat jou niets aan.

FREEK: *(hoofd door het raam)* Zo'n ontbijtje lust ik ook wel. Is er nog wat over?

ROBERT: Je gaat toch niet door andermans raam staan gluren! *(maakt gezicht schoon)*

FREEK: Ik kan moeilijk met een blinddoek om de ramen wassen, toch?

ROBERT: *(wrijft slagroom in oog)* Auw.

FREEK: *(komt binnen. Hij heeft kauwgom in zijn mond)* Nee, niet

wrijven. Laat meneer de glazenwasser maar even kijken... Ogen open... *(wrijft met doek zijn oog schoon)* Ogen dicht. *(draait hem met gezicht naar de zaal toe. Pakt spons, veegt zijn gezicht en oren schoon en droogt alles grondig af)* Ogen open. En wat zeggen we dan?

ROBERT: *(knippert met zijn ogen)* Bedankt. En nu wegwezen!

FREEK: Nee, nee. *(springt op de bank)* Dan vragen we: 'Kopje koffie, glazenwasser?'

ROBERT: Koffie? Ben je helemaal gek geworden! Naar buiten en je werk doen!

FREEK: Het is negen uur, dus Freek heeft zin in een lekker bakje koffie.

ROBERT: Freek moet niet zo brutaal zijn. Naar buiten en aan het werk!

FREEK: Zeg, die dame waar jij net die slagroom vanaf aan het likken was...

ROBERT: Wat is daarmee? Heb je er iets op tegen?

FREEK: Ik? Nee hoor. Leef je uit.

ROBERT: Wegwezen dan.

FREEK: Rustig, rustig. Ik wil alleen maar even melden dat ik die dame ergens van herken.

ROBERT: Oh?

FREEK: Ik was de ramen van deze flat nu al zo'n twee jaar. Maar ik weet toch haast zeker dat die 'slagroomdame' hiernaast woont.

ROBERT: En wat zou dat?

FREEK: Normaal gesproken weinig...

ROBERT: Juist. Tijd om naar buiten te gaan.

FREEK: Alleen... uhum, is zij niet getrouwd met een schipper die, althans dat vermoed ik, momenteel ergens ver weg op zee rondvaart?

ROBERT: Daar hou ik me niet mee bezig.

FREEK: En ben jij niet getrouwd met die vrouw die tien minuten geleden haastig dit gebouw verliet met een schaal vol lekkere donuts?

ROBERT: En wat zou dat?

FREEK: Normaal gesproken niet veel. Ik heb alleen, heel toevallig, net nu héél veel zin in koffie met wat lekkers erbij. Ik, uhum, zwijg voor weinig.

ROBERT: Juist. Chantage dus.

FREEK: Dat zijn jouw woorden.

ROBERT: Oké dan. Maar één woord tegen mijn vrouw en je krijgt een enkeltje van tien hoog naar beneden.

FREEK: *(steekt hand uit)* Mijn woord heb je.

ROBERT: *(geeft hand)* Prima.

FREEK: En wat zeggen we dan?

ROBERT: *(met enige aarzeling)* Kopje koffie, glazenwasser?

FREEK: Zwart met een klontje suiker graag.

ROBERT: *(loopt richting de keuken)* Zwart met een klontje suiker.
Het moet maar.

FREEK: En wat lekkers erbij. *(haalt kauwgom uit zijn mond en zoekt de prullenbak, die hij snel ziet naast de bank)*

ROBERT: *(doet hem na)* En wat lekkers erbij. *(af naar keuken)*

FREEK: *(als hij kauwgom in prullenbak doet, ziet hij de halve donut. Roept naar keuken)* Ik heb al wat. *(en eet van donut. Hanna voorzichtig op uit slaapkamer. Ze heeft al haar kledingstukken weer aan en sluipt achter de bank langs richting keuken. Freek draait zich om)* Ook een stukje donut? *(Hanna schrikt)* Blijft mooi, vrouwen die wat op hun geweten hebben laten schrikken.

HANNA: Ik heb een schoner geweten dan jij, vieze gluurder.

FREEK: Ik deed alleen maar mijn werk. Maar wat was jij aan het doen?

HANNA: Dat gaat jou helemaal niets aan.

FREEK: Behalve als ik zin in een vers bakje koffie heb, met slagroom. *(Robert op met koffie)*

HANNA: Robert, zeg dat hij weggaat.

ROBERT: Dat gaat even niet.

HANNA: Toch wil ik dat hij gaat.

FREEK: Je vriendje heeft net speciaal voor mij koffie gezet.

HANNA: Hij is mijn vriendje helemaal niet. Ik... ik was gewoon toevallig in de buurt.

FREEK: *(lacht)* Toevallig. In een badjas, zonder BH en onder de slagroom.

HANNA: Dat kan toch?

ROBERT: *(tegen Hanna)* Hij weet dat jij en ik... Dat jij niet mijn vrouw bent maar mijn buurvrouw.

FREEK: Je vriendinnetje dus. Ja, ja, Freek hoort weinig, maar ziet veel. *(grijnst)*

ROBERT: Je houdt je wel aan de afspraak. Koffie opdrinken en dan snel weer aan het werk. *(Freek drinkt slurpend de koffie op en kijkt bedenkelijk. Hanna moppert zacht tegen Robert over de situatie)*

FREEK: *(proeft even na. Steekt dan koffiekop uit naar Robert)* Dit keer met twee klontjes suiker graag.

ROBERT: Eén koffie en dan zou je weggaan, dat was de afspraak.

FREEK: Met wat lekkers erbij.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto